

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

de triplici vita Deo placita. 56. & 57

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

& perennem, abstractam ac superessentialē cum
Magdalena in spiritu ducere, Amen.

Quod hæ tres vitæ in gloriosa vir-
gine perfectissimæ fuerunt.

Cap. LVI.

O Suauissima consolatio & amabilissime
amator animæ meæ, quis explicare suffi-
ciat, quam perfecte, quam clare hæ tres
vitæ in dulcissima matre tua Maria reluxerunt.
Adeo nanque in suo spiritu superessentialis er-
rat, vt nunquam vel ad momentum extra diui-
nam præsentiam sese auerteret. Ipsa thronus er-
rat & sanctuarium Dei, in quo ipse Deus cum
omni sua essentia quiescebat. Porro in vita pro-
ficente fortissima fuit in anima sua, & in omni
virtute perfecta. In actiua denique vita adeo pu-
ra & apta erat in corpore suo, vt per ipsum bea-
tissima Trinitas mirabili quodam & ineffabi-
li modo nostræ redemptionis opus operaretur.
Ipsa decora fuit habitatio Dei, in qua non mi-
nus domino habitare complacebat, delectabat-
que, quam in ipso olim protoplasto in paradiso.
Ipsa continue introuersa erat habitabatque in
essentiali fundo spiritus sui, in quo diuina lætæ-
imago, & cum pura cogitatione, simplici que in-
tuitu ac indepicto amore diuitias essentia diui-
næ, (in quam iugiter erat transformata) contu-
ebatur, Deumque omnipotentem in sui spiritus
cubiculum suscipiebat, in animæ suæ regnum
introducebat, in cordis sui domicilium hospiti-
tio recipiebat, corporisque sui tabernaculum se-
psi decenter exornabat, tota sollicita est ad omne
illius obsequium parata existēs. Vniuersam quoque

LIBER III.

que familiā suā. i. vires & sensus internos & externos ad dñi Iesu Christi obsequia destinabat. Et quis vel cogitare possit, quam profunda humilitate, abyssali amore, ignitisque desiderijs hæc eadem gloriosa virgo Maria domino Deo suo intus exteriusque famulabatur. O si quis ista rite perpenderet, quantum in corde suo gaudium deuotionemque perciperet. ¶ Demum & ipsa sancta ecclesia dici non potest quantum in hac triplici vita fecunda sit & ornata, quamq; intime ex hoc gaudeat atque læteretur. Quicquid enim ipsa obseruat, & omnia tā in veteri quam in nouo testamento contenta, cuncta ad hunc triplicem gradum conferunt ac referuntur, ad superessentialem videlicet contemplatiuam, ad proficientem virtuosam & ad morientem actiuam vitam. Et hic est sensus omnium scripturarum, potestq; qui voluerit, cuncta hæc in seipso reperire.

Oratio super hac triplici vita, Cap. LVII.

O Fons & origo omnis boni, domine Deus meus, qui es liber vitæ, quare huc illucq; discuro, teque in multiplicitate requiro, qui non nisi in vnitatem inueniris? Rogo itaque te celestis magister, doctorque superne, doce me in isto libro studere ac discere, quo omnem scripturarum multipliciter eistem: aperi spiritum & scientiam libri huius, libri vitæ: quatenus in proficiente & actiuam vitam perfici queam. Da mihi essentialiter esse introuersum, habitareque in occulto animæ fundo, in quo

MARGARITAE EVANG.

quo tu Deus vitæ meæ veraciter inhabitas, vnde nec vnquam recedis, vt ibi semper interioribus auribus meis haurire valeam dulcissima verba tua, vbi iugiter tota die in ipso interiori animæ meæ templo doces, diuersosque sensus mysticos & occultos scripturarum referas, vbi spiritus in te superessentiali bono exultat, anima in virtutibus proficere commonetur, & corpus ad iustitiæ actus & opera dirigitur. ¶ Vita ergo proficiens & actiua ex vita superessentiali oriuntur. Non enim perfici possunt nisi ab ipso perfectissimo bono, Deo videlicet omnipotente, sine quo nihil habemus, nihil possumus. Et hæc causa est, quare sese nobiscum vnierit Deus, quod videlicet nos libenter iuare, cunctaque opera nostra nobiscum operari, & onera nostra simul nobiscum portare velit, si ipsum petierimus. Quod quando facit, homo laborem non sentit, sed quasi si ab omni sibi videtur onere liberatus: in omnibus donis nudus ac liber existit, in omnibusque sibi accidunt, semper in Deum refugiens, illum pro se respondere permittit: in donis omnibus humiliter sese demittens, indignum se qui cum eisdem operetur, agnoscit: sicque cum omnibus illis donis in Deum sese refundens & offerens, ipsum vt secum operari velit, deprecatur. Et cuncta hominis opera diuina efficiuntur. ¶ Ait magister quidam: Si homo seipsum in seipsum conuertens, diuinam in actionem obseruaret, multaque opera Dei in seipso deprehenderet, quæ etiam omnes sensus naturales transcendunt. Quod si per vnus integri anni spacium nil aliud faceret

LIBER III.

per, quod opera duntaxat diuina in seipso obseruaret, nunquā melius annū aliquē transegiſſet, nec vnquā tam bonum aliquod opus patraſſet, qm̄ iſtud multo præcelleret. Quod ſi vel in fine anni occultū aliquid operis illius, quod in animæ fundo patratur, ipſi reſeraretur, imo ſi nec reſeraretur, ſane annum illum melius ipſe peregiſſet quam omnes illi, qui cum ſeiſiſ magna quædam interim opera perpetræſſent. Quia nimium cum Deo negligi aliquid non poteſt. Dubium enim non eſt omnipotentem Deum creaturis omnibus eſſe nobiliorem. Et homo iſtius modi cuncta exteriora deſerēs opera, ſatis quod agat interior, habet. Atque hic vera pax inuenitur. Quod tamē pauciſſimi credere volunt, tam videlicet diuinum opus in hoc fundo perfici. Et hæc de cauſa tantus error ſeculares pariter ac religioſos occupat & inuoluit, quod ſcilicet ab hoc culto hoc fundo ſpiritus, in quo Deus ipſe inhabitat, exciderunt & aberrarunt. Dum enim Deum intra ſeſe exiſtere credere nolūt, profecto venam viam peccatoribus vniuerſis incognitam derelinquunt. ¶ Denique multi ſunt, qui in ſua propria natura & captu proprio perſiſtentes, ſecundum rationem ſuam operantur, priuſque in actiua vita, & deinde in alijs duabus perfici volunt. Sed in hoc pro dolor deſiciunt, eo quod in iſtimo ac ſenſuali homine permanentes, nunquam ſpirituales ac diuini efficiuntur. Cuius ratio eſt, quia in illum eſſentialem fundum ſeſe minime introuertunt, in quo ſeiſos Deo funditus reſignare debuiffent, vt ipſe ſimul cum eis operaretur: per quod omnia eorum opera ſpiritalia ac diuina redderētur: in quo vita actiua perficitur.

II Quando

MARGARITAE EVANG.

Quando nanque seipsum homo cum omni intel-
lectu viribusque suis intus & exterius Deo suo
applicat, sicut discipulus suo magistro, omnem-
que captum suum viresque suas in Deo fundi-
tus relinquit, tunc Deus ipsum hominem sibi as-
sumens, omnia eius opera operatur, cuncta eius
onera portat, & ab omnibus eum periculis vbi-
que tuetur. Vnde quidam sic ait: O homo, aut
serua teipsum, & virtutes cum magno labore ex-
equere, nec tamen vnquam ad statum optimum
pertinges; aut resignans teipsum virtutes omnes si-
ne labore perfice, & altissimum statum apprehendes.

Recollectio, humiliatio, resignatio & pre-
paratio deuota ad sacram communio-
nem. Cap. LVIII.

Fortissime Deus spirituum vniuersę carnis,
magnus consilio, & incomprehensibilis cogi-
tatu: cuius oculi aperti sunt super omnes
vias filiorum Adam, vt reddas vnicuique fecer-
dum opera sua, & secundum fructum adinuen-
tionum eius: Ego ingratiſſimus peccator, omni-
um hominum vilissimus, toto quo possum ce-
nata, desiderijque feruore ab omnibus vitijs &
concupiscentijs meis, paruis & magis, stabili v-
que ad mortem proposito, te iuuante, me aucto-
to, creaturisq; vanis vniuersis abrenuncio, pro-
que per fidem, spem & charitatem, ad te dulcissi-
mum creatorem meum toto corde conuertendum
desidero. Sicque coram altissima maiestate tua
me & omnia intuente, humiliter in terram pro-
dens, confiteor me bonitatem tuam tot & capi-
tis peccatis sup numerę arenę maris multiplici-
tis, grauissime offendisse, vt meipsum nusquam
in te